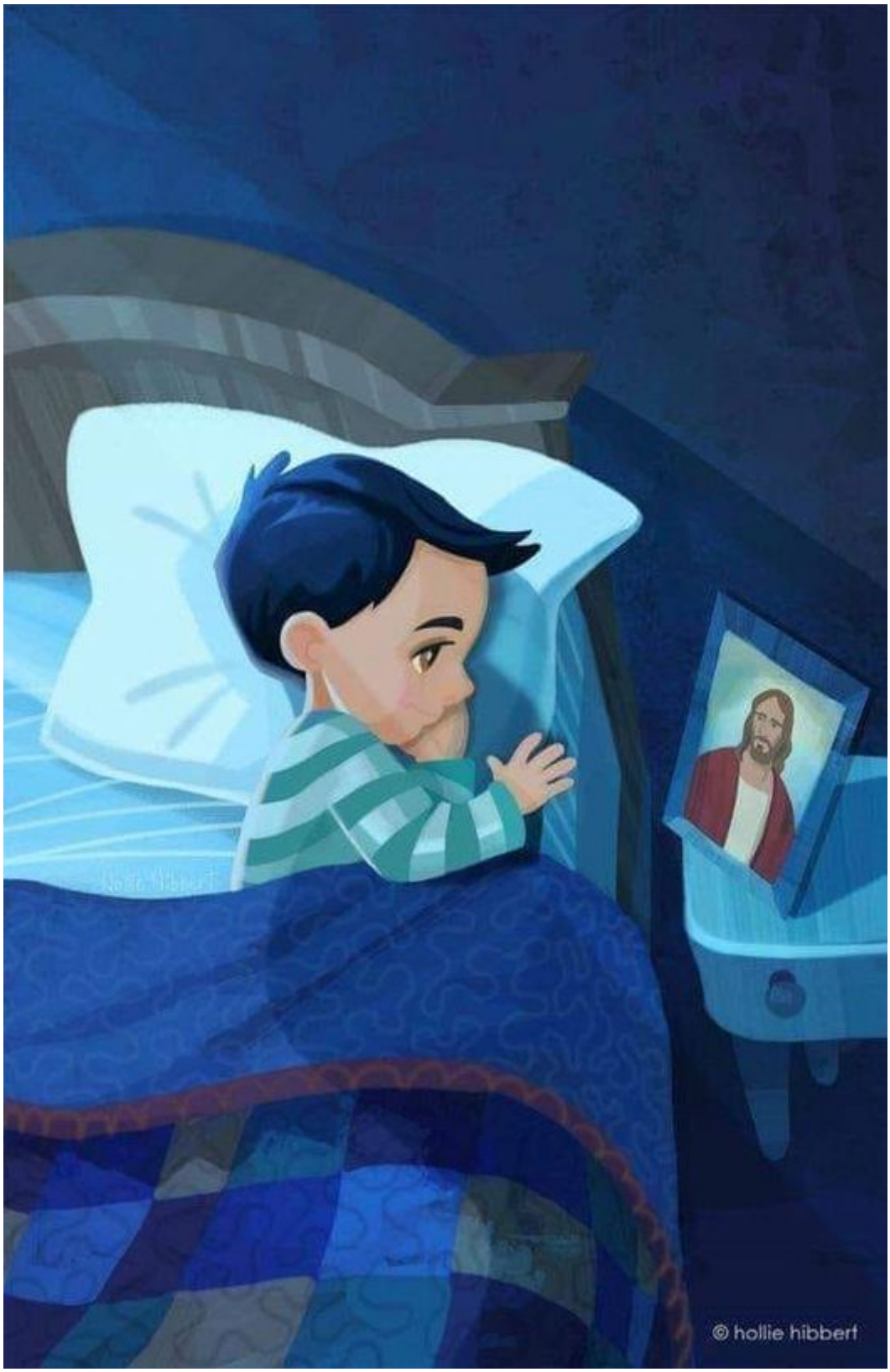
10 Σεπτεμβρίου 2020

«Τί να ζητήσω απ’ τον Θεό».

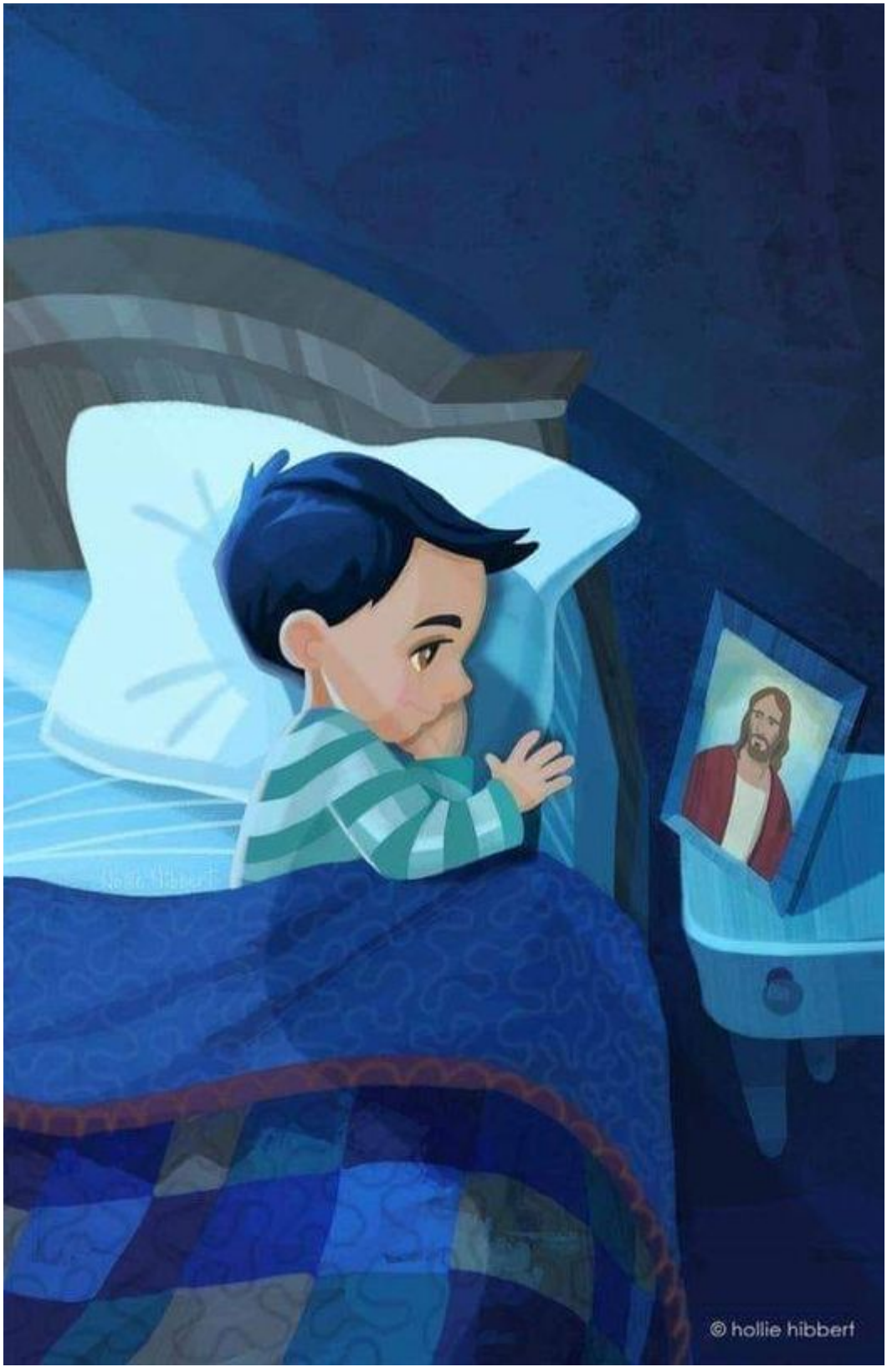
/ Μήνυμα ημέρας

Μια φορά κι έναν καιρό...
ήταν ένα μικρό παιδάκι....

Του ζητήθηκε από την δασκάλα του να γράψει μια έκθεση με τίτλο:

«Τί να ζητήσω απ’ τον Θεό».

... «Θεέ μου.... απόψε σου ζητάω κάτι που το θέλω πάρα πολύ.
Θέλω να με κάνεις τηλεόραση!
Θέλω να πάρω τη θέση της τηλεόρασης
που είναι στο σπίτι μου.
Να έχω το δικό μου χωρο.

Να εχω την οικογένειά μου γύρω απο μένα.
Να με παίρνουν στα σοβαρά οταν μιλάω.
Θέλω να είμαι το κέντρο της προσοχής
και να με ακούνε οι άλλοι χωρις διακοπές ή ερωτήσεις. Θέλω να εχω την ίδια φροντίδα που έχει η τηλεόραση οταν δεν λειτουργεί...
Οταν είμαι τηλεόραση,
θα μου κάνει παρέα ο μπαμπάς μου οταν έρχεται σπίτι από τη δουλειά, ακόμα κι αν είναι κουρασμένος.
Και θέλω τη μαμά μου να με κοτάζει όταν είναι λυπημένη και στενοχωρημένη, αντί να με αγνοεί.
Θέλω τ' αδέλφια μου να μαλώνουν για το ποιος θα περνάει ώρες μαζί μου.
Θέλω να νοιώθω ότι η οικογένειά μου αφήνει τα πάντα στην άκρη, πότε – πότε, μόνο για να περάσει λίγο χρόνο με μένα.
Α, και το τελευταίο!!!!
Κάνε με έτσι ώστε να τους κάνω όλους ευτυχισμένους και χαρούμενους.
Θεέ μου, δε ζητάω πολλά.
Θέλω μόνο να γίνω σαν μια τηλεόραση!»

Η δασκάλα που το διάβασε (καθως βαθμολογούσε) την έκανε να κλάψει.

Ο σύζυγός της που μόλις είχε μπει στο σπίτι, τη ρώτησε: «τι συμβαίνει;»

Αυτή απάντησε: «Διάβασε αυτή την έκθεση, την έχει γράψει ενας μαθητής μου».

Ο σύζυγος είπε: «Το καημένο το παιδί. Τι αδιάφοροι γονεις είναι αυτοί!»

Τότε αυτή τον κοίταξε και είπε: «Αυτή η έκθεση είναι του γιού μας!..»